

Vanish Beach: te veel idee, te weinig vlees en bloed

13-03-17, 08.55u - Evelyne Coussens

***(**)

Vanish Beach zet zijn tanden in uitdagende vragen over onze beschaving. Maar de voorstelling mist menselijke diepgang en verzandt zo in intellectualisme.

1Vanish Beach._© Hof van Eede

1942: vier Joods-Duitse ballingen verblijven in Californië. Bezwaard door het trauma van vervolging slijten ze hun dagen in het limbo van Hollywood. *Vanish Beach* werkt vier personages uit die staan voor evenveel manieren waarop je kunt omgaan met het verlies van een vaderland.

Dat 'staan voor' is de valkuil. De karakters zijn gesmeed op basis van het gedachtegoed van Theodor Adorno, Hannah Arendt, Alma Mahler en Stefan Zweig, maar de makers van Hof van Eede voorzien die breinen niet van vlees en bloed. De personages zijn niet veel meer dan vehikels van hun ideeën.

Niet dat die ideeën niet interessant zijn: je hoort aan de lopende band lucide quotes over de identiteit van de balling, het mythologiseren van een verloren heimat of het schuldgevoel van overlevers. Maar wanneer zich dan toch de contouren aftekenen van een dramatisch conflict, blijkt het plots moeilijk dat te geloven. De *talking heads* vinden geen wortel in menselijke tragiek - daarvoor stonden hun ideeën te prominent in de weg.

Hof van Eede wringt het tragische potentieel van *Vanish Beach* de nek om en staat toe dat we afhaken, vlak voor een nochtans prikkelende intellectuele finale. Daarin zie je de vier radicaliseren, opschuiven naar de afgrond, verdrukt naar een uithoek van de scène. Grote lichten springen aan: zoeklichten van een totalitair regime, maar *in the land of the free* zijn het gewoon de spots van Hollywood. Straffe beelden, waarmee *Vanish Beach* uiteindelijk toch nog doel treft. In hoofd én hart, zoals het hoort.

<https://www.demorgen.be/podium/vanish-beach-te-veel-idee-te-weinig-vlees-en-bloed-bc3c4f8f/>